

Svar til Óla Breckmann:

Ikki politísk vælvild - ein menniskjarættur

So eydnaðist það kortini at fáa Óla Breckmann at siga hugsan sína um ræktar-spurningin.

Tað er at fegnast um, tó at vónbrotið lúrir um hornið, tá tú lesur greinina: Ræktarheim í Havn UTTAN Javnaðarflokkinn.

Hvat er það Óli vil siga við greinini, — jú, at það framvegis snýr seg um ein «imaginæren» stovn, sum hann víðgerð á álvara, men ekki í sínum villasta fantasi kundi hugsar sær at byggja!

Siðan vanligu politiser-ingina um hvør flokkur hevur gjørt meira fyri málið enn annar. Her noyðast vit at ásanna, at tá einki er spurt burtúr í mong ár, so hava allir flokkar gjørt ov lítið.

Óli Breckmann hevur áður givið mær politiskan lit og av sínum eintingum melda meg inn í Javnaðarflokkinn, men tað veit hann er persónligi háttur hansara at manipulera við folki og hugsanum teirra. Tað semir seg ekki einum blaðstjóra at fara so lætt um sannleikan.

Ómoralsk

manipolering

Óli skrivur: «Fyri 117. ferð, Dagny. Tað er ikki petti moralskt at spæla sosialistur, tá onnur skulu gjalda kostnaðin».

Har fert tú skeivur mín góði maður, — tað eru júst tú og eg sum skulu gjalda, ikki onnur men øll!

I Hesum færi fyri at ræktarheimsspurningurin kann fáa eina loysn, — alt annað er ómoralskt í framkomna nútíðarsamfelag okkara!

Manipoleringin er eisini sjónsk, tá Óli vil hava veljarar sínar at halda, at øll sum krevja samfelags-sømdir, eru sosialistar ella tað sum «verri» er.

Heilt erligt, — tú nýtist ikki at vera sosialistur fyri at krevja tín menniskjarætt, og hóast tú krevur iløgur, har úrsliðið ikki gevur ágóða í reiðum peningi, so kann Óli ikki skýra fólk, sum hava hjál fyrri neyðini, at vera ómoralskir sosialistar, so einfalt er tað heldur ikki! Slika víðferð hava neyðstødd fólk ikki uppiborið!

Eg kenni væl álitid frá 1973, har raðfylgjan um ellis- og ræktarheim fyrri alt landið varð gjørd.

Tað var rætt at desen-tralisera tá, so fólk kundu fáa møguleika at sleppa til heimstaðið ella so nær sum gjørligt, — um tey høvdu hug til tess.

Óli veit ivaleyst eisini, at eg havi skrivað og haldi, at henda raðfylgjan er ótíðarhóskandi í dag, og at onnur tiltøk noyðast at setast í verk, fyri at fáa spurningin loystan.

Hvør nýtir skálka-skjól

So skrivur Óli um sosia-listiska skálkaskjólid, sum hevur rent skandinavisku londini í ørmundahús.

— Sjálvsagt skulu vit hyggja kring okkum og kanna, hvussu onnur lond víðgerða slíkar spurningar, men hvat hevur tað við Føroya land at gera, at vit ikki kunnu hýsa sjúklingin í Havn? — Jú, tað eru so tær 1,5 mill. krónurnar, sum spækja aftur, sum fyrmynd, hvussu nógv tað kostar í reiðum peningi!

Óli skrivur: «Hetta við búfólkunum er eisini fupp. Ti tey telja einki í tí stóra almansheiminum. Starvs-fólkatalið og -treytirnar er

tað, ið veruliga telur, eins og læraranormar, tá skúl-ar verða bygdur».

Ber tað veruliga til politiskt at bera í bótufloka fyrri, at einki verður gjørt, tí tað kostar ov nógv í reiðum peningi?

Eingin nýhugsan

Tá víðurskiptini og hugs-unnarhátturin hjá Óla Breckmann eru soleiðis, so er tað kortini at fegnast um, at hann í álvara hevur hugsað um hetta málið og víðgongur, at pleygudeildin á Landssjúkrahúsinum og umstøðurnar, har óhjálpin og starvsfólk liða neyð, sum hann skrivur.

— Bert tað at Óli nevnr hetta á prent, er ein fram-gongd. So reksar hann upp gomul og nýggj hugskot frá øðrum og egnu met-ingar, og um stovnar sum heild skulu byggjast eftir donskum, norskum ella føroyskum fyriskriftum, — bara teir peningaliga eru so ódyrir sum gjørligt. Hann heldur, at tað er óbótlig skomm um ikki loysn fæst á málinum fyrr enn í 1990.

Óli Breckmann: — Tað er ikki petti moralskt at spæla sosialistur, tá onnur skulu gjalda kostnaðin. Svar: Tað er júst tú og eg sum skulu gjalda, — alt annað er ómoralskt!

Býtið av røðum

Alvaratos Óli, — tað haldi eg eisini, ikki bert skomm men politisk spekulatióin í kenslum, at ein samfelags-bólkur skal góðtaka, at tey ikki kunnu fáa hjál, tí vit ikki hava ráð at byggja stovn.

Um Fólkaflokkurin ella Javnaðarflokkurin fær æruna, tá málið er loyst, hevur ongan týðning fyri meg.

Tá deild 5 og Eirargarður verða nevnd í greinini, so er til tað at siga, at hesir báðir stovnar verða fullsettir av teimum sjúklingum, sum nú eru á ymsum deildum á Lands-sjúkrahúsinum.

Um Óli ikki veit tað, so kann eg upplýsa, at tað so

eru umleið 50 sjúklingar heimabúgvandi í Havn.

Hetta eru sjúklingar sum áttu innivist á ræktar-heimi. So Óli — Fólka-flokkurin, Javnaðarflokkurin og allir aðrir flokkar — vælsignað verið tykkum, farið nú hetta málið loyst!

Rósurnar fyri at hava fingið slíkan stovn bygdan, kunnu tit býta út sum tykkum hóar, bara tit geva øllum borgarum innivist í tykkara politisku verð!

Dagny Joensen

Boykotta vestanlond eysturlendskan rock- tónleik?

Sambært Dagblaðið veit hitt amerikanska NEWS-WEEK nú at siga frá, at «sosialistiskir reinleikin hjá Sovjet áleggur teimum bert at fáast við fósturlandspopp»!

(Hvat er fósturlandspoppur? — Fólkaflokkspolitikkur í verki?)

Blaðið heldur fram, at: «Fert tú í dag inni dansihóli í Moskva, sært tú tey vitjandi fóra fram einasta loyvað poppdansin, sum kallast «Fuglurin». Hann verður ferdur fram á henda hátt: Fyrsta láta tey dansandi sum dunnu-nev við hondunum. Siðan láttu tey við ørmunum sum hósarungi. Harnæst hoppa tey sum kvørkveggja runt á gólvunum, og at enda klappa tey við hondunum triggjar ferðir».

Hetta er bart út ósatt og tvælt tala. So mikið havi eg upplivað, at eg eri

førur fyri at døma um. Annars havi eg verið so fyrri, at eg havi havt høvi til at fylgt við tí blaðkjaki, sum einaferð í vár var í Sovjet um mentan, og har ein av teimum meira konservativu politbyrolimunum, Tjernjenko, helt, at ávisur «popp-tónleikur skaðar fólksins hugsjónarlaga støði», — sum Dagblaðið so rætt siterar. Men henda eftir minum tykki óhepna hugsan hjá hesum manni (— Gud viti, um gamli er skelkaður av punk-rock-tónleikarunum, hesum krúnraðu rockarunum við jarnketum í oyrunum, sum sanniliga eru ógvilgigir!) hevur í hvussu so er ikki fingið tað avgerandi almenna viðhaldið, sum NEWSWEEK og Dagblaðið mósna um, — at lögreglan avlurtar allar poppbólkarnar og setir teimum nýggjar treytir!

Tað, sum sovjetsku myndugleikarnir veruliga hava ávarað imóti, er hetta ótamda handilsliga kompleksid vestanfyrri, sum roynir at sýgva pening bæði burtur úr tónleikarum og ungdominum! Annars fáa fólk í Sovjet frið at dansa og skapa sær sum teimum lystir; tað kunnu sjónarvitni vátta. Tó skal ikki dyljast, at teir villastu punk-rockarnir eru illa sæddir og vera órogvadur.

Búgvandi í Moskva sá eg onga broyting, og havi frætt frá russa fyrri stuttum, at nú í heyst er heldur eingin broyting hend, til tað verra. Tískil ivist eg ikki í, at hatta er aftur ein lýgisøga frá NEWSWEEK, sum Dagblaðið er so glaðbeint at prenta. Sjálvt hin amerikanski sovjetatharin, Hedrick Schmidt, var ovfarin í 1972, um at «russar

«rocka» lika frá Murmansk niður til Odessa!».

Og hevur tú kveitt inn í sovjetiskan plátuhandil ella lurtað eftir útvarpi teirra, fært tú sjón fyrri søgn, ella: rock fyrri søgn. Nevnt kunnu mætir vesturlendskir popp — ella rockbólkur, ið hava fingið og fáa sín tónleik seldan og spældan í Sovjet og øllum eystur-europeisku londunum (uttan Albania: ABBA, Boney M., Emotion, Beatles, Uriah Heep, Bee Gees, Elton John, o.s.fr.

Væri stendur til, um vit skulu leita eftir góðum sovjetiskum rockbólkum sum t.d. Zodiak, Ariel ella Jurij Antonov í SHJ-handlinum ella útvarps-kartotekinum, og ikki at tala um nógvir eystur-

tjak og meiningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyrri at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brovini.

Høgni av Heiði

PS! Statt so, Dagblaðið, einaferð enn!

Restorffs

Bryggjari
tlf. 14728

svarar eisini aftan á
kl. 17.

ENDURSKIN

livstrygging
fyrri gangandi

FJARÐA-HÚS
— eini frálík hús